

3. A 95/7 irányelvvel módosított 77/388 hatodik irányelv 17. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint a 2006/112 irányelv 168. cikke szerinti adólevonási jog a részvényátruházás érdekében nyújtott szolgáltatások után előzetesen felszámított hozzáadott-érték-adó esetében akkor áll fenn, ha közvetlen és azonnali kapcsolat áll fenn az igénybevett szolgáltatások és az adóalany gazdasági tevékenysége között. A kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy az alapügy tárgyát képező ügyletek összes körülményének figyelembevételével meghatározza, hogy a felmerült költségek beépíthetők-e az értékesített részvények árába, vagy azok az adóalany gazdasági tevékenységéhez kapcsolódó ügyletek árának alkotóelemét képezik-e.
4. Az előző kérdésekre adott válaszokat nem befolyásolja az a körülmény, hogy a részvényátruházás több egymást követő ügylettel valósul meg.

(¹) HL C 79., 2008.3.29.

A Bíróság (harmadik tanács) 2009. október 29-i ítélete (a Tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette [Luxemburg] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Virginie Pontin kontra T-Comalux SA

(C-63/08. sz. ügy) (¹)

(Szociálpolitika — A várandós, gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkajogi védelme — 92/85/EGK irányelv — 10. és 12. cikk — A terhesség kezdetétől a szülési szabadság végéig tartó elbocsátási tilalom — A jogalanyok közösségi jogból eredő jogai számára biztosítandó bírói jogvédelem — A férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód — 76/207/EGK irányelv — 2. cikk, (7) bekezdés, harmadik albekezdés — Nők terhességgel vagy szülési szabadsággal kapcsolatos kedvezőtlenebb bánásmódban részesítése — A terhességük alatt elbocsátott nők jogorvoslati lehetőségének korlátozása)

(2009/C 312/05)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette

Az alapeljárás felei

Felperes: Virginie Pontin

Alperes: T-Comalux SA

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Tribunal de travail d'Esch-sur-Alzette — A várandós, a gyermekágyas vagy szoptató

munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1992. október 19-i 92/85/EGK tanácsi irányelv (HL L 348., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 2. kötet, 110. o.) 10. és 12. cikkének, valamint a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló, 1976. február 9-i 76/207/EGK tanácsi irányelv (HL L 39., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 187. o.) 2. cikkének értelmezése — Felmondással érintett várandós munkavállaló bírósági védelmének terjedelme — Azon nemzeti szabályozás említett irányelvekkel való összeegyeztethetősége, amely az elbocsátott várandós munkavállaló számára a keresetindításra rövid, 8 illetve 15 napos jogvesztő határidőt ír elő, és a kereset terjedelmét a felmondással érintett munkavállaló állásában való megtartására vagy abba való visszahelyezésére korlátozza, kizárva bármiféle kártérítés megítélését.

Rendelkező rész

1. A várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről (tizedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében) szóló, 1992. október 19-i 92/85/EGK tanácsi irányelv 10. és 12. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az a tagállami jogszabály, amely a várandós, gyermekágyas vagy szoptató munkavállalóknak az említett 10. cikkben foglalt elbocsátási tilalmára vonatkozóan különleges jogorvoslati lehetőséget biztosít, amelynek gyakorlására sajátos eljárási szabályok vonatkoznak, amennyiben ezek nem kedvezőtlenebbek, mint a belső jog hasonló jogorvoslatokra vonatkozó szabályai (az egyenértékűség elve), és nem teszik gyakorlatilag lehetetlenné a közösségi jogrend által biztosított jogok gyakorlását (a tényleges érvényesülés elve). Úgy tűnik, hogy az olyan jogvesztő határidő, mint amilyen a luxemburgi Munka törvénykönyve L. 337-1. cikke (1) bekezdésének negyedik albekezdésében szerepel, nem tesz eleget ennek a feltételnek, ezt azonban a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

2. A 2002. szeptember 23-i 2002/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló, 1976. február 9-i 76/207/EGK irányelv 3. cikkével összefüggésben értelmezett 2. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan, a várandós, gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók elbocsátásával szemben a 92/85 irányelv 10. cikkében foglalt védelemre vonatkozó speciális tagállami jogszabály, amely — mint a luxemburgi Munka törvénykönyve L. 337-1. cikke — megfosztja a terhessége alatt elbocsátott várandós munkavállalót a kártérítés iránti kereset benyújtásának lehetőségétől, miközben az minden más elbocsátott munkavállaló számára biztosított, amennyiben a jogorvoslatokra vonatkozó ilyen korlátozás úgy tekinthető, hogy egy nőt terhességgel kapcsolatban kevésbé kedvező bánásmódban részesítenek. Ez az eset áll fenn különösen akkor, ha az

említett munkavállalók elbocsátása esetén rendelkezésre álló egyetlen keresetfajtára vonatkozó eljárási szabályok nem felelnek meg a jogalanyok közösségi jogból eredő jogai számára biztosítandó hatékony bírói jogvédelem elvének, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

(¹) HL C 93., 2008.4.12.

A Bíróság (nagytanács) 2009. október 27-i ítélete (a Landesgericht Linz — Ausztria előzetes döntéshozatal iránti kérelem) — Land Oberösterreich kontra ČEZ as

(C-115/08. sz. ügy) (¹)

(Másik tagállam területén található atomerőműből eredően ingatlan vonatkozásában okozott környezeti ártalmak vagy azok kockázatának megszüntetése iránti kereset — Belföldi hatósági engedéllyel rendelkező létesítmények által okozott környezeti ártalmak vagy azok kockázatának tűrésére irányuló kötelezettség — Más tagállamokban kiadott engedélyek figyelembe vételének hiánya — Egyenlő bánásmód — Az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve az EAK Szerződés alkalmazási területén)

(2009/C 312/06)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landesgericht Linz

Az alapeljárás felei

Felperes: Land Oberösterreich

Alperes: ČEZ as

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Landesgericht Linz (Ausztria) — Az áruk szabad mozgása, a letelepedés szabadsága, az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalma és a jóhiszeműség elvének értelmezése — Nemzeti rendelkezés, amely csak kártérítés iránti keresetet tesz lehetővé, ha a zavaró környezeti behatásokat olyan létesítmény okozza, amely közigazgatási engedélyezési eljárás tárgyát képezte — E rendelkezés alkalmazásának csak azon engedélyekre való korlátozása, amelyeket a nemzeti hatóságok adtak ki, aminek az a következménye, hogy a valamely más tagállam területén található létesítményből származó zavaró környezeti behatások esetén lehetségessé válik a polgári jogi jogsértés megszüntetése iránti kereset benyújtása — Temelini atomerőmű

Rendelkező rész

1. Ellentétes az EAK Szerződés alkalmazási területén az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan tagállami szabályozás, amely alapján a más tagállam területén található atomerőmű üzemeltetéséhez kért hatósági engedélyekkel rendelkező vállalkozással szemben lehetőség van az e létesítményből eredően a szomszéd ingatlanok tekintetében bekövetkezett környezeti

ártalmak vagy azok kockázatának megszüntetése iránti kereset indítására, míg az adott tagállam területén található és ottani hatósági engedéllyel rendelkező belföldi ipari létesítményt üzemeltető vállalkozással szemben ilyen kereset nem, hanem kizárólag a szomszéd ingatlanok kárainak megtérítése iránti kereset indítható.

2. A nemzeti bíróságnak úgy kell értelmeznie az általa alkalmazandó belső jogot, hogy az a lehető legnagyobb mértékben összhangban legyen a közösségi jog követelményeivel. Ha a közösségi joggal összhangban álló ilyen alkalmazásra nincs lehetőség, a nemzeti bíróság köteles teljes egészében alkalmazni a közösségi jogot, és megvédeni az általa az egyének részére biztosított jogokat, szükség esetén mellőzve a nemzeti jog bármely rendelkezésének alkalmazását, amennyiben az az adott ügy körülményei között a közösségi joggal ellentétes eredményre vezetne.

(¹) HL C 142., 2008. 6. 7.

A Bíróság (harmadik tanács) 2009. október 29-i ítélete (a Tallinna Halduskohus [Észt Köztársaság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Rakvere Lihakombinaat AS kontra Põllumajandusministeerium, Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus

(C-140/08. sz. ügy) (¹)

(Közös Vámtarifa — Kombinált Nomenklatúra — Tarifális besorolás — A Gallus domesticus fajba tartozó szárnyasok fagyasztott darabjai, vágási melléktermékei és belsőségei — Észtország csatlakozása — Átmeneti intézkedések — Mezőgazdasági termékek — Többletkészetek — 1972/2003/EK rendelet)

(2009/C 312/07)

Az eljárás nyelve: észt

A kérdést előterjesztő bíróság

Tallinna Halduskohus

Az alapeljárás felei

Felperes: Rakvere Lihakombinaat AS

Alperesek: Põllumajandusministeerium, Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Tallina Halduskohus — A vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) 1. mellékletének, valamint a mezőgazdasági termékek kereskedelme tekintetében a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta,